

Nhìn Đôi Chim Bò Câu

Nhìn đôi chim bò câu / đứng chụm đầu, thương quá! Chúng nói gì vậy, hả? I love you, chẳng?

Chiều mòng sáu, con trăng / thượng tuần, lên rất sớm, Thôi, hoàng hôn cứ muộn, cho đôi bò câu thương!

Buồn nhất đời: cô đơn. Hạnh phúc là có bạn. Những người đi tứ tán...chắc nhiều người đang buồn?

Tôi hỏi cả tôi luôn. Thở dài, khói thuốc quện. Lại nhớ thơ Hồ Dzếnh: *khói huyền bay lên cây...*

*

Đôi bò câu đã bay. Bay về đâu không biết! Loài bò câu ngộ thiệt: không hề đậu trên cây!

...thì đâu thấy khói bay? Thì đâu nhớ nhà nhỉ? Con người dù đi mấy / biển sông cũng nhớ về...

...nhớ cái chỗ là quê / nhớ khói lam chiều tỏa / nhớ cánh đồng xanh mạ...nhớ tóc bạc Mẹ già!

Hoàng hôn sắp sửa sa / tím hoa cà càng đậm, em à, anh nhớ lắm / em dãi nắng giầm mưa...

Nhớ Đơn Dương hồi xưa / em guốc vông đường sỏi / gặp em anh quên hỏi / bao giờ em sang sông...

Trần Văn Lệ